

Prisen i Handel og Vandel, efter hvad man kan tænke sig, at en forstandig Køber vilde betale, kan det maaske i Tider, hvor Priserne bevæger sig meget stærkt — Jordpriserne er for øvrigt nu dem, der bevæger sig langsomst, meget langsommere end Varepriserne, det har vi set mange Eksempler paa — ske, at Prisen kommer til at ligge under den Pris, som Jorden sikkert har. Men det kan ogsaa ske, at den kommer til at ligge over, og det vil den sandsynligvis gøre i den nærmeste Tid. Men er det en rigtig Vurdering, er det en uberettiget Paa-stand at fremsætte, at det er en Vurdering, der ikke staaer i Forhold til Jordens Pris i Handel og Vandel. Der kan godt fastsættes Vurderingspriser, der gør Ret og Skel mellem Køber og Sælger, mellem Staten og de kvalificerede Ansøgere, der ønsker at købe Jord til frit Selveje.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Olufson har Ordet for en kort Bemærkning.

Olufson: Maa jeg sige til den højtærede Minister, at det lader sig ikke gøre. Den Pris, der er sat paa Jorden, er allerede sat, og det, Vurderingsmyndighederne faar at gøre, er at fordele det til samtlige Parceller. Den højtærede Minister ved godt, at Salgsprisen og Jordværdien har ikke Spor med hinanden at gøre. Man kan ganske rolig uden at gaa nogen for nær sige, at hvis der i Sønderjylland, naar Loven bliver vedtaget, ligger en Parcel paa 15 Tdr. Land, der er ansat til en Jordværdi af 500 Kr., vil Salgsprisen ligge omkring ved 700 Kr. pr. Tønde Land, og de Mennesker, der rykker ind, kan derved opnaa en Gevinst paa 3 000 Kr. Det er det, den højtærede Minister kalder at stille de to Systemer ens overfor hinanden. For Resten interesserer det mig Gang efter Gang at høre, hvem den højtærede Minister vil lytte til. Han udtalte først, at Husmændene og deres Sønnen vilde komme med dette Krav. Men Husmændene er jo enstemmigt kommet med deres Krav; Husmænd fra Sønderjylland, Nordjylland og Sjælland har været enige om den Resolution, der blev vedtaget, og den siger netop, at der skal udstykkes efter Principperne fra 1917. Men den højtærede Minister glider udenom. Han siger nu: Lad os høre Husmændenes Børn. Men de har ikke det Kendskab, som Husmændene har, der har arbejdet under Loven og med Loven, og som ved, hvorledes Forholdene ligger. Derfor skulde den højtærede Minister vænne sig til at lytte en lille Smule til Røsterne fra den Kant.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Hansen: Den højtærede Landbrugsminister sagde: Vi siger: Vælg selv; men, fortsatte han, man tør ikke tage Konkurrencen op. Han udtalte dernæst, at det var de Folk, der skulde have Brugene, der skulde vælge, om de vil have dem efter den ene eller den anden Form. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes han vil stille sig, hvis der fra de Folk, der har faaet Lodder efter den Udstykningslov, der blev vedtaget i Fjor, kom en Henvendelse om, at Staten overtog Ejendomsforholdet, og de fik Lov til at faa Brugene til Benyttelse i Henhold til Lov af 4. Oktober 1919. Jeg deltog forleden i et Møde, som Vejle Amts Udstykningsforening holdt. Der har en Gaard, der ikke er udstykket. Den rettedes der adskillige Forespørgsler til mig, om jeg mente, om der var Mulighed for, at de, der nu skulde have disse Lodder, kunde faa Jorden som Fæstere. Jeg sagde, at derom kunde der forhandles med Landbrugsministeriet, jeg kunde ikke svare paa det. Men jeg stiller nu det Spørgsmaal: Vil den højtærede Minister være med til, at alle, der har faaet Lodder i Henhold til Udstykningslovens Bestemmelser, kan faa Ejendomsretten til at gaa over til Staten, saaledes at de faar Ejendommen overladt til Brug i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Zahle har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at han i denne Sag ikke lyttede efter, hvad Husmandsorganisationerne udtalte, og ikke til, hvad Rigsdagsmændene udtalte. Han mente ikke, det var rigtigt at lytte saa meget derefter. Hvad Rigsdagsmændene udtaler, kan den højtærede Minister blive nødt til at tage Hensyn til, hvis der danner sig et Flertal om en anden Mening end den, han har; men det vil jeg nu se bort fra. Jeg vil vende mig til det Punkt, hvor den højtærede Minister siger, at han vil lytte til, hvad de Folk mener, der skal have Jorden. Jeg er nemlig af den Opfattelse, at den højtærede Minister ubetinget vælger et forkert Sted at lytte efter. Thi de unge Mennesker, der skal have Jord, vil selvfølgelig hver enkelt tage Hensyn til, hvad de finder mest fordelagtigt for sig selv personlig. Men her har vi som Lovgivere ogsaa et andet Hensyn at varetage, nemlig hvad Samfundet kræver. Medens den enkelte unge